

DESPRE SFINȚI ȘI SFINȚENIE. LA PRĂZNUIREA SFÂNTULUI IOSIF CEL NOU

„Limitele omului sunt limitele sfințeniei”, spunea cândva cunoscutul părinte duhovnic Arsenie Boca. Sfințenia este însăși unirea cu Hristos Domnul. Această unire nu numai că nu este imposibilă, dar este și la îndemâna oricui. Avem pildă pe numeroșii sfinți chiar din neamul nostru, mulți dintre ei canonizați în anii din urmă. Astfel de oameni, plini de dragostea și de dorul după Hristos, au viețuit peste tot în pământul binecuvântat al țării noastre. Aici în Banat a strălucit cu lumina sfințeniei mitropolitul Iosif supranumit „de la Partoș” pentru că acolo, în liniștea unei mănăstiri de pe malul Bârzavei a ales să-și dea sufletul în mâinile lui Domnului Iisus Hristos pe care L-a slujit din tinerețe, așa cum spune și troparul ce-i este închinat. Acum, la mijlocul lunii septembrie facem pomenirea Sfântului Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș, rugând pe Bunul Dumnezeu să ne ajute și nouă să dobândim cununa mântuirii și chiar a sfințeniei în împărăția Sa.

Despre viața și faptele Sfântului Iosif se cunosc până acum destul de puține date, dar în același timp suficiente, pentru a ne da seama de sfințenia călugărului venit de la Muntele Athos și instalat mitropolit la Timișoara, pe vremea stăpânirii otomane în Banat. Atât în timpul vieții, cât și după moartea sa, faima de sfânt, făcător de minuni, s-a răspândit cu repeziciune în întreaga regiune, astfel că toți îl invocau în rugăciunile lor, cerându-i ajutorul în diferite trebuințe. Din câte cunoaștem, Iosif cel Nou a păstorit la Timișoara între anii 1650-1655, după care, de bună voie, s-a retras la mănăstirea Partoș, aflată

la 45 km de Timișoara. Aici va trece la cele veșnice, fiind înmormântat în naosul bisericii mănăstirești.

Încă de când trăia, se păstrează o însemnare pe un Minei slavon găsit la mănăstirea Sângeorge, în prezent aflat la Episcopia sârbă de la Vârșeț: „Această carte este a mitropolitului Kir Iosif al Timișoarei la anul 1655 ... care de bună voie a părăsit eparhia, retrăgându-se la mănăstirea Partoș, unde a trăit câțiva ani și apoi s-a mutat la viața veșnică unde se odihnesc sfinții”.

Istoricul Nicolae Tincu-Velea a scris în *Istoria bisericească politico-națională* apărută în 1865 la Sibiu că, într-una din vizitele sale prin Banat a descoperit la mănăstirea Partoș un mormânt, pe a cărui lespede scria cu caractere slavonești: „Preasfințitul Iosif cel Nou, a fost mitropolit al Timișoarei”. Se pare că această lespede a fost mai târziu spartă. În anul 1930 preotul Petru Bizerea din Deta scria că a adunat mărturii de la localnici, despre Sfântul Iosif, din care rezultă că încă de pe când trăia se bucura de faima unui adevărat sfânt, iar după moarte a lăsat în popor și între călugări amintirea unui om al lui Dumnezeu.

O altă dovadă despre existența și sfințenia Sfântului Iosif ne-o dă o însemnare pe de coperta unei Evanghelii, aflată în posesia Episcopiei ortodoxe sârbe din Timișoara, donată mănăstirii de la Partoș la anul 1749: „Această sfântă carte trebuincioasă pentru suflet, așa-numită Evanghelie, o depun azi eu păcătosul robul lui Dumnezeu Hagi Peici, la mănăstirea Partoș, unde este

așezat trupul Sfântului Vlădică Iosif, cu hramul Sfântului Arhanghel Mihail, pentru binele nostru, pentru călătoria fericită spre marea cetate Ierusalim”.

Tradiția spune că fiica judeului Timișoarei, Marcu Muțiu, s-a vindecat de o boală la mormântul Sfântului Iosif, iar drept mulțumire, acesta a ridicat lângă vechea biserică de lemn, una nouă, din piatră, în stil baroc, mult mai încăpătoare, care azi servește drept biserică mănăstirească (mănăstirea fiind reînființată în anul 2008).

Din anul 1782 există icoana Sfântului Iosif cel Nou, pictată de preotul Ștefan Bogoslovici, la cererea proto-popului Jebelului, Ioan Șuboni, care a donat-o mănăstirii de la Partoș spre a fi așezată deasupra mormântului. Icoana, reprezentându-l pe Sfântul Iosif îmbrăcat în veșminte arhieresti, rugându-se Maicii Domnului, are încadrat, dedesubtul picturii, textul troparului: „Din tinerețe cu totul te-ai supus Domnului ...”.

La 28 februarie 1950, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea ierarhului Iosif sub numele de „Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș”, cu prăznuire anuală la 15 septembrie. În anul 1956 a fost canonizat și de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe. La 6 septembrie 1956, moaștele Sfântului Iosif erau dezgropate din mormântul de la mănăstirea Partoș și duse în mod solemn la catedrala mitropolitană din Timișoara, iar între 6-8 octombrie a avut loc canonizarea oficială, în prezența patriarhului Justinian, a mitropolitului Vasile și a membrilor Sfântului Sinod.

În anul 1992 Sfântul Sinod a hotărât generalizarea cultului Sfântului Iosif în tot cuprinsul Patriarhiei Române, iar în anul 1997 pompierii militari au ales pe Sfântul Iosif să devină ocrotitor al lor – cu prăznuire la 13 septembrie, Ziua Pompierilor Români.

Nu puține au fost cercetările ulterioare acestor evenimente, dedicate scoaterii la lumină, cât mai mult cu

putință, a unor detalii din viața Sfântului Iosif. În muzeul mănăstirii Cutlumuș din Muntele Athos s-a găsit o frumoasă icoană bizantină, reprezentându-l pe Sfântul Iosif, care conține următoarea inscripție: „Sfântul Iosif de la Cutlumuș, episcopul Timișoarei”. În anii din urmă, el a și fost pictat în trapeza nouă a aceleiași mănăstiri, în rândul sfinților care au viețuit în trecut la Cutlumuș. În anul 2002, la Tesalonic, teologul român Vicențiu Curelaru a editat în limba greacă *Viața și slujba Sfântului Iosif cel Nou, mitropolit al Timișoarei (1568-1656)*, aceasta fiind alcătuită de monahi de la mănăstirea Simonos Petras. În altă ordine de idei, în anul 2001, Consiliul local al municipiului Timișoara, a hotărât ca fosta piață „Bihor” (din spatele clădirii Abatorului) să poarte numele de „Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș”. Ulterior, numele acesta a fost schimbat în „Karlsruhe”, fără ca Sfântului Iosif să îi mai fie atribuită altă piață sau stradă din oraș.

În anul 2006, Mitropolia Banatului a editat pentru prima dată în același volum *Viața, slujba și acatistul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș*. În anul 2009, viața Sfântului Iosif cel Nou a fost inclusă în colecția pentru copii *Sfinții luminători ai lumii și bucuria copiilor*, apărută la editura Evanghelistos (București, 50 pp.), sub coordonarea prof. Iulia Pânzariu. În iunie 2010, teologul timișorean George Giurgiu a prezentat ca lucrare de licență, o icoană inedită a Sfântului Iosif, cuprinzând imagini din viața sa și de după trecerea sa la cele veșnice, aflată acum în reședința mitropolitană, tot acolo unde se găsește și icoana Sfântului Iosif cel Nou pictată odinioară de Părintele Arsenie Boca.

Nădăjduim să fie cât mai multe ecurile și descoperirile cu privire la personalitatea celui considerat „ocrotitorul Banatului”. Să rugăm pe Sfântul Iosif de la Partoș să ne fie mijlocitor înaintea Părintelui ceresc și să ne stea totdeauna într-ajutor!

IUBIREA CA ESENȚĂ A VIEȚII*

† IOAN

Mitropolitul Banatului

Omul a fost creat de Dumnezeu dintr-o lacrimă de iubire. De aceea și cea mai mare poruncă dată omului de Creator este aceea de a iubi.

Ce să iubească omul?!

Să iubească întâi pe Creatorul său și tot ceea ce a creat El. Iar dintre creaturile cele mai alese, cea mai iubită de Dumnezeu este omul.

Pentru salvarea omului căzut în păcat, Tatăl L-a trimis pe Fiul Său ca, prin Jertfa Sa, să-l salveze pe om din moartea cea veșnică.

Prin iubirea lui Dumnezeu și prin Jertfa Fiului Său, omul este scos din umbra morții și intră în viața veșnică.

Hristos nu S-a întrupat pentru a salva doar un om, ci toată omenirea, o lume întreagă.

Jertfa lui Hristos nu este limitativă, ci atotcuprinzătoare, căci Jertfa are la bază iubirea Creatorului.

Jertfa, fără să fie generată de iubire, este doar o tragică sinucidere.

Hristos nu a mers pe Drumul Crucii pentru a Se sinucide, ci pentru a Se jertfi și a ne iubi.

Cu orice pas făcut pe Calea Golgotei, Hristos Își revarsă peste noi iubirea Sa.

Sunt oameni care azi, în numele unei pseudo-religii și a unei pseudo-credințe, se sinucid șiucid.

Aceasta nu este o jertfă, pentru că ea nu are la bază una din cele mai importante virtuți – iubirea.

Ei nu iubesc, ci ei varsă și răspândesc în lume ură, sânge și lacrimi.

Aceste acte lasă în urma lor copii orfani, mame plângând, răni în trup și durere în inimi.

Au trecut șaptezeci de ani de când cea mai amară lacrimă de ură a căzut peste Hiroshima și Nagasaki. Unde a căzut acea lacrimă a urii, a răsărit o parte din abis, o parte din iad.

Până unde a mers mintea omului?! A crezut că este cea mai mare cucerire a vieții sale.

S-a înșelat, căci nu aceasta este chemarea omului, de a crea iadul pe pământ, ci să facă din deșert locul unei sfinte mângâieri pentru cei ce trăiesc o vreme pe pământ.

Omul a căzut din primul rai, din brațele maicii sale, și parcă ar vrea tot mai mult să guste din cupa cea amară a iadului.

Se pune întrebarea: cât este rai și cât este iad pe pământ?

Măsura ar fi dată de raportul dintre iubirea și ura de pe pământ. Astrofizicienii vorbesc de o extindere a spațiului, iar noi, din punct de vedere moral, vorbim de o extindere a răului, a urii.

Cât va mai răbda Dumnezeu ura în grădina creației Sale?! Atât timp cât va mai fi o lacrimă de iubire pe pământ.

Marile religii de pe cuprinsul planetei mărturisesc că au la bază iubirea.

Oare are iubirea mai multe fețe, mai multe nuanțe?! Este iubire sinceră și iubire care trădează?!

Nu! Iubirea este una și este sfântă; doar aceea este iubire.

În numele cărei iubiri, azi se ucide? În numele cărei credințe, azi se ucide?

Credința și iubirea sunt florile vieții. Să nu le rupem, ci să le cultivăm în fiecare inimă, aici, pe pământ.

Pământul, ca planetă, a fost creat ca o casă a iubirii. La porțile acestei case a iubirii bat azi fără încetare pumnii strânși ai urii. Hristos a fost răstignit pe Cruce cu mâinile deschise, iar nu cu pumnii strânși. Sfintele Sale mâini erau deschise ca să ne mângâie, nu ca să lovească.

În conflictele de azi se răpesc mai puține teritorii, dar se răpesc mai multe minți și inimi.

Răul a început să curgă prin vinele omului și nu iubirea din care a fost creat.

Omul modern cucerește tot mai mult banul pe care îl consideră valoare absolută. Cu el vinde și cumpără, nu pâine ca altădată, ci acum cumpără conștiințe și inimi.

Banul este valoare pentru puternicii lumii, valoarea supremă. Iubirea nu are loc în palatele și în casele lor. Pentru ei viața semenilor contează mai puțin decât banii.

Cei mai singuri oameni pe pământ sunt cei ce dețin mari bogății și sume imense de bani. În singurătatea lor, nu pot iubi, ci doar pot stăpâni bogății și oameni.

Bogații lumii nu cunosc fenomenul solidarității și al iubirii semenilor, mai ales a celor din nevoi. Nu cunosc nici solidaritatea întrajutorării semenilor și nici sentimentul sfânt al iubirii.

Bunurile materiale din această lume trebuie să le considerăm ca daruri ale iubirii lui Dumnezeu. Oare, ce ai primit în dar, nu se cuvine să oferi tot în dar semenului tău aflat în nevoi?

Darul făcut semenului tău este semn că tu Îi faci dar lui Dumnezeu. Darurile tale făcute semenilor tăi se duc la Dumnezeu. Numai din mâna semenului tău îți primește Dumnezeu darul. Lui Dumnezeu nu poți să-l dai un dar, dacă nu trece prin iubirea ta față de semenii tăi aflați în nevoi.

Mâna săracului este mâna lui Dumnezeu întinsă către tine, cerându-ți iubire și solidaritate cu semenii tăi.

Zicem că am depășit de mult epoca sclavagismului, când oamenii puteau fi vânduți în târguri. Azi, oamenii se vând singuri pe bani; își vând viața și conștiința.

Pentru unii, azi, oamenii sunt doar un număr și sunt stocați în memoriile computerelor, deci transferați din spațiul iubirii, în spațiul electronic, din viață, într-un spațiu virtual rece și gol, unde iubirea nu-și are locul.

Azi, în nordul Africii, au apărut iar, după mai multe secole, târgurile de refugiați, care, datorită sărăciei, își dau ultimul ban pentru a scăpa din fața armelor și a urii și pentru a trece spre un alt țărm mai liniștit, al Europei.

Însă aici, nu în mod direct, stăpânii de sclavi îi vând pe oamenii, ci oamenii se vând pe ei înșiși împreună cu soțiile și cu copiii lor. Trăim unele din cele mai tragice zile ale istoriei moderne, ale istoriei din secolul al XXI-lea. Un secol al progresului tehnic, dar al celei mai profunde căderi morale. Aceste acte din nordul Africii ne amintesc alte vremuri, demult apuse, când se vânau sclavi în Africa și erau vânduți dincolo de Atlantic.

Marea Mediterană a devenit azi cel mai tragic loc din lume.

Atitudinea noastră de indiferență față de aceste fenomene, ale migrației din țări cu un profund caracter creștin, țări care au fost leagăn al creștinismului, nu este una care îl caracterizează pe om, creatură a lui Dumnezeu din iubire.

Parcă a început o nouă eră: în loc de iubire, apare la orizont indiferența față de semenii noștri care trăiesc marile drame ale acestui secol.

Oare nu mai au loc valorile Evangheliei în lume?! Oare nu ea seamănă în inima noastră iubirea și pacea?!

Știm că Hristos nu este primit, încă, în multe locuri pe pământ, dar sunt convins că ale Lui cuvinte pot pătrunde în cea mai împietrită inimă.

Hristos n-a dorit să cucerească lumea cu sabia, ci a dorit ca, prin puterea cuvintelor Sale, să cucerească inimile oamenilor și în ele să așeze nimbul/aura iubirii.

Azi asistăm la globalizarea indiferenței și a urii și mai puțin la globalizarea iubirii și a solidarității umane.

Sunt multe organisme internaționale care bat la porțile acestei lumi secularizate și nu li se deschid. Aceste organizații nu sunt reprezentative doar pentru o religie, ci pentru mai multe, căci marile religii au în centrul lor omul ca persoană.

Aceste religii ar trebui să fie capabile să genereze cele mai înalte sentimente de iubire și de solidaritate și întrajutorare umană.

Cred că această lume se va schimba, își va schimba fața doar atunci când vom putea vorbi de o globalizare a iubirii.

Iubind vom câștiga/dobândi lumea și viața veșnică.

Să ne adăpăm din izvorul iubirii ca să nu însetăm pe cărarea veșniciei!

* Expunere susținută în cadrul Congresului internațional cu tema "Pacea este întotdeauna posibilă - Religii și culturi în dialog", desfășurat în capitala Albaniei, la Tirana, între 6-8 septembrie 2015.

MITROPOLITUL NICOLAE CORNEANU ȘI SEMINARUL TEOLOGIC DIN CARANSEBEȘ

Preot prof. dr. SORIN COSMA

Dat fiind faptul că Seminarul teologic din Caransebeș a funcționat din 1948 ca singură școală teologică menită să școlarizeze elevi din cadrul Mitropoliei Banatului, respectiv din Arhiepiscopia Timișoarei și Caransebeșului, a Eparhiei Aradului, precum și parte din Eparhia Oradiei; activitatea acestuia îi era coordonată, pe de o parte, la nivel central, alături de celelalte seminarii din Patriarhia Română, iar pe de altă parte, la nivel local, de către Mitropolia pe al cărui teritoriu se afla școala. În această situație, seminarul teologic din Caransebeș se afla sub directa coordonare și responsabilitate a Arhiepiscopiei Timișoarei; desigur, în unitate de acțiune cu Patriarhia și cu Centrele eparhiale care școlarizau aici fiii duhovnicești dornici să devină preoți.

Cum la cârma Mitropoliei Banatului se afla, din 1962, Mitropolitul Nicolae Corneanu, timp de 32 de ani (1962-1994) Seminarul teologic din Caransebeș se afla sub patronajul său duhovnicesc și administrativ.

Dintru început se cuvine să precizăm că Mitropolitul Nicolae Corneanu a cunoscut prea bine importanța și rolul pe care îl are o școală teologică pentru viitorul Bisericii, motiv pentru care și-a asumat coordonarea nemijlocită a activității seminarului din Caransebeș, dată fiind perioada comunismului, când ateismul era politică de stat, iar Biserica, și implicit școala teologică de aici, era doar tolerată, acceptată „de ochii lumii”, dar permanent controlată și supravegheată cu ostilitate, atât din interior, cât și din exterior.

Prin urmare, identificându-și activitatea chiriarhală cu menirea și destinul seminarului teologic din Caransebeș în situații când a trebuit să-i apere chiar existența, Mitropolitul a fost permanent preocupat de crearea condițiilor corespunzătoare de funcționare a acestuia, timp de 32 de ani (1962-1994).

În această perioadă se remarcă dintru început o îmbunătățire a procesului de învățământ, mai întâi, prin recrutarea profesorilor tineri cu pregătire superioară și cu elanul care să-i angajeze activ și eficient în activitatea didactică și educativă a școlii teologice de aici.

În același timp, s-au creat și condițiile necesare bunei desfășurări, pe multiple planuri ale activității în școală, fapt care ne oferă posibilitatea să evidențiem, chiar și numai printr-o succintă trecere în revistă, câteva aspecte pe care le considerăm mai semnificative, începând cu cele din planul material.

Astfel, în 1963, s-a finisat noua clădire a căminului-internat pentru elevi, dotat cu mobilierul necesar.

S-a organizat, apoi, în 1964, biblioteca seminarului prin înființarea postului de bibliotecar și darea ei în folosința elevilor.

În 1967 s-au amenajat sălile de clasă, sălile de dulapuri și localul arhivei școlii, dotat cu cele necesare.

În 1968 s-a pictat capela fostei Episcopii (dată în folosința școlii încă din 1963), iar dormitoarele au fost dotate cu un nou mobilier.

În 1969 s-a efectuat lucrarea de încălzire centrală în toată școala, iar când a crescut numărul elevilor, s-a pornit acțiunea de supraetajare a căminului-internat, dat în folosință în 1970.

În 1972 s-a construit o nouă aripă a clădirii din curtea școlii, amenajându-se o nouă bucătărie, o nouă sală de mese, o nouă sală festivă, toate fiind dotate cu mobilierul necesar.

Pentru o cât mai bună desfășurare a vieții duhovnicești de rugăciune, și în același timp a exersării de către elevi a cântării de strană și a practicii omiletice, încă din 1975 a început construcția unei biserici în parcul fostei reședințe episcopale, purtând hramul „Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș”, dată în folosință în 1979 și târnosită în 1982.

În contextul interesului deosebit arătat școlii teologice din Caransebeș, Înalțul Ierarh controla nemijlocit procesul didactic, educativ și administrativ, desfășurat aici, făcând deplasări la sediul seminarului, participând la orele de curs, la consiliile profesionale, la examene, la manifestări festive, legate mai ales de începutul și sfârșitul anului școlar sau de evenimente comemorative mai deosebite, specifice școlii. Cu aceste prilejuri, se apropia foarte mult de elevi, spre a le cunoaște dezideratele, servind de fiecare dată masa în sufrageria școlii, alături de ei.

Pe de altă parte, spre a cunoaște mai îndeaproape activitatea desfășurată pe multiple planuri la seminar, cu neajunsurile și aspirațiile de viitor, invita, când se considera oportun, pe directorul școlii spre a prezenta în fața Consiliului Arhiepiscopesc un raport de activitate, care, după ce era analizat, se luau hotărârile care să se materializeze printr-o cât mai eficientă activitate în procesul didactic, educativ și administrativ al școlii.

Fiind o școală vocațională, Mitropolitul a acordat cuvenita importanță educației, avându-se în atenție formarea duhovnicească, disciplina, ținuta vestimentară, comportamentul corespunzător din școală și dinafara școlii, precum și respectarea programului de studiu, de meditație și de rugăciune, încât seminarul din Caransebeș era considerat a fi o școală în care se cultivă ordinea și disciplina mai mult decât în școlile de stat.

Un rol important l-a avut pe plan educativ și comunicarea dintre școală și familie, respectiv legătura cu părinții elevilor, organizând întâlniri anuale cu aceștia, la care participa și delegatul Înalțului Ierarh.

Pe lângă acestea, au fost organizate întâlniri ale elevilor cu personalități bisericești sau din viața civilă, spre a le fi expuse conferințe pe teme de actualitate bisericească sau cu caracter istoric-comemorativ.

Dat fiind faptul că absolvenții de seminar puteau deveni preoți, activitatea lor de instruire a avut și o pronunțată orientare practică, legată de activitatea misionară a Bisericii. Eficiente, în acest sens, s-au dovedit deplasările la parohiile învecinate, încă din 1969, în scopul efectuării de către elevi a practicii omiletice, catehetice, liturgic-tipiconale, precum și a cântării bisericești, fiind foarte bine primite și apreciate de credincioși.

Folosind după cuviință condițiile de studiu și de educație înscrise în activitatea seminarului, mulți absolvenți îndeplinesc cu cinste și devotament misiunea preoțească; alții, desăvârșindu-și studiile în țară și străinătate, ocupă posturi de conducere la centrele eparhiale sau protopopești, iar alții onorează catedre universitare. Evidențiem în mod deosebit faptul că doi dintre absolvenții seminarului au fost ridicați la treapta arhieriei: Preasfințitul Părinte Episcop Lucian al Caransebeșului și Preasfințitul Părinte Episcop Daniil Stoenescu.

În acest context al prestigiului recunoscut seminarului teologic din Caransebeș, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel arăta în cuvântul rostit în preziua târnosirii noii catedrale „Învierea Domnului” din Caransebeș (9 septembrie 2010): „... De asemenea, orașul Caransebeș,

eparhia aceasta rămân în conștiința noastră, a Bisericii Ortodoxe Române, ca cetate de cultură teologică. Seminarul Teologic din Caransebeș a avut profesori iluștri, care au scris cărți de înaltă ținută academică și au format generații întregi de preoți, profesori și oameni de cultură, în general. Deci, avem de-a face aici cu o tradiție, nu doar a evlaviei, ci și a gândirii teologice, academice, care a influențat cultura, a influențat societatea și a dat prestigiul și demnitatea acestei zone...” (Foaia Diecezană, nr. 9-10/2010, p.7).

Într-adevăr, mergând pe firul istoriei, deși a trecut prin mai multe faze, învățământul teologic a rămas o constantă bine definită în orașul de reședință al Episcopiei Caransebeșului, chiar și atunci când acesteia i-a fost suspendată activitatea. Iar 32 de ani, învățământul teologic din Caransebeș a stat pe umerii Mitropolitului Nicolae Corneanu.

Nu i-a fost ușor sub presiunea diabolică a comunismului ateu, care acționa de cele mai multe ori cu duritate, fără scrupule, abuziv și umilitor. Dar harul lui Dumnezeu l-a luminat și i-a dat putere să ducă până la sfârșit misiunea legată de seminarul din Caransebeș.

De aceea, la un an de la trecerea sa la cele veșnice, aducându-i postum un omagiu de recunoștință, rugăm pe Dumnezeu să-i răsplătească dăruirea jertfelnică pusă în slujba învățământului teologic seminarial din Caransebeș.

VIZITE PATRIARHALE LA TIMIȘOARA

Preot dr. MARIUS FLORESCU

După anul 1925, anul înființării Patriarhiei Române, Timișoara, ca oraș de reședință al Eparhiei Timișoarei și mai apoi și al Mitropoliei Banatului a fost vizitată de mai mulți patriarhi ai Bisericilor Ortodoxe Autocefale. Împlinindu-se anul acesta 90 de ani de la înființarea Patriarhiei Române, am socotit ca un omagiu adus acestei instituții bisericești, să reliefăm cele câteva vizite ale unor patriarhi româi și străini la Timișoara, în anii de patriarhat ai Bisericii Ortodoxe Române.

* * *

6 octombrie 1946 – vizita Preafericitului Nicodim Munteanu, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române,

ocazionat de tânosirea catedralei mitropolitane din Timișoara. Evenimentul s-a desfășurat în prezența Rege-

lui Mihai I-ul al României, a primului ministru Petru Groza, întregii ierarhii din Banat și Ardeal și a foarte multor preoți și credincioși, veniți din toate colțurile Banatului (*Sfințirea catedralei din Timișoara*, în „Biserica Bănățeană”, anul VII, nr. 41-42, 13 octombrie 1946, pp. 1-5).

* * *

6 iunie 1947 – vizita Preafericitului Alexei I-ul, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii. Aflat în țara

noastră la invitația patriarhului Nicodim Munteanu, timp de o săptămână patriarhul Alexei I-ul, care va mai vizita peste câțiva ani Biserica noastră, face o vizită la mai multe eparhii, oprindu-se și la Timișoara. În dimineața zilei de 6 iunie delegația Bisericii Ortodoxe Ruse era așteptată la gara din Timișoara de către P.S. Episcop Vasile Laza-

rescu al Timișoarei și de către primarul Timișoarei dr. I. Petric, împreună cu mai mulți preoți și credincioși. După trecerea în revistă a campaniei de onoare, patriarhul Alexei I-ul s-a deplasat la reședința episcopală, iar apoi, purtat sub baldachin de șase preoți și în cortegiu de 52 de preoți, a fost condus la catedrala orașului, unde s-a săvârșit slujba Te Deumului de către P.S. Episcop Vasile al Timișoarei. Au fost de față primul ministru dr. Petru Groza și P.S. Episcop Andrei al Aradului. După Te Deum, P.S. Vasile a rostit o frumoasă cuvântare de bun venit, la care Patriarhul Alexei a răspuns zicând: „Mulțumesc pentru primirea făcută în această preafrumoasă catedrală. Implor milostivirea lui Dumnezeu peste această eparhie și peste toți fiii Banatului”. A urmat un concert religios în catedrală interpretat de corul „Ion Vidu” din Lugoj și „Corală Banatului” din Timișoara, iar la orele prânzului la prefectura județului a avut loc masa oficială. După amiază patriarhul a vizitat catedrala și vicariatul ortodox sârbesc din Timișoara, după care a avut loc o recepție la sediul vicariatului (rev. „Biserica Ortodoxă Română”, anul LXV, nr. 4-9, aprilie-septembrie 1947, pp.177-181).

* * *

6-7 octombrie 1956 – vizita Preafericitului Justinian Marina, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române,

cu ocazia canonizării Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, Mitropolitul Banatului. În ziua de 6 octombrie, în prezența tuturor membrilor Sfântului Sinod de atunci, s-a întrunit Sfântul Sinod în ședință extraordinară la reședința mitropolitană din Timișoara, iar a doua zi, 7 octombrie, în catedrala mitropolitană era citit Tomosul

de canonizare a Sfântului Iosif cel Nou, în prezența a sute de preoți și mii de credincioși (rev. „Mitropolia Banatului”, anul VI, nr. 10-12 octombrie-noiembrie-decembrie 1956, pp. 62-110).

* * *

4 martie 1962 – vizita Preafericitului Justinian Marina, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu prilejul întronizării Înaltpreasfințitului Mitropolit Nicolae al Banatului. În cadrul Sfintei Liturghii solemne, s-a dat citire Gramatei patriarhale de întronizare, după care noul mitropolit a fost condus în tronul arhieresc (rev. „Mitropolia Banatului”, anul XII, nr. 1-4, ianuarie-aprilie 1962, pp. 6-50).

* * *

4 noiembrie 1962 – vizita Preafericitului Gherman, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Sârbe și a Preafericitului Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Încheindu-se vizita în țara noastră a delegației Patriarhiei Sârbe, ultimul popas înainte de plecarea oaspeților din țară s-a făcut la Timișoara. În ziua de 4 noiembrie la catedrala mitropolitană din Timișoara au fost întâmpinați oaspeții sârbi și români de către Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae, P.S. Episcop Teoctist al Aradului, clerici și credincioși. S-a oficiat Sf. Liturghie în catedrală de către mai mulți ierarhi sârbi și români. Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae a rostit un cuvânt de întâmpinare. La reședința mitropolitană s-a desfăș

șurat în continuare prânzul festiv, iar la orele 17 a avut loc o slujbă în catedrala ortodoxă sârbă din Timișoara, după care a urmat o vizită la bisericile ortodoxe sârbe din Mehala și Fabric. Luni dimineață delegația Patriarhiei Sârbe a plecat spre Belgrad („Mitropolia Banatului”, anul XII, nr. 11-12, noiembrie-decembrie 1962, pp. 743-746).

* * *

13 octombrie 1994 – vizita Preafericitului Teoctist Arăpașu, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. Joi 13 octombrie la prânz, în drum spre Episcopia Aradului, pentru praznicul Cuvioasei Paraschiva de a doua zi, Preafericitul Părinte Patriarh Teoctist a făcut un popas la Timișoara, ocazie cu care a depus o coroană de flori la monumentul eroilor martiri din Decembrie 1989, aflat în fața catedralei. În catedrala mitropolitană a fost întâmpinat de Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae, Permanența Consiliului Eparhial, preoți și credincioși din oraș, studenți

de la Facultatea de Teologie și ASCOR, tineri din LTOR și doamne din Societatea femeilor ortodoxe. (foaia „Învierea”, anul V, nr. 20, 15 octombrie 1994, p. 4).

* * *

2-3 noiembrie 1995 – vizita Preafericitului Pavle, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Sârbe. Prezent la Bucu-

rești unde a participat la evenimentele prilejuite de 110 ani de autocefalie și 70 de ani de patriarhat, patriarhul Pavle și delegația însoțitoare a fost primit joi 2 noiembrie la catedrala mitropolitană din Timișoara, unde s-a oficiat slujba de Te Deum, fiind întâmpinat de I.P.S. Mitropolit Nicolae și de preoți și credincioși din oraș. A doua zi s-a săvârșit slujba Sfintei Liturghii la catedrala ortodoxă sârbă din Timișoara de către patriarhul Pavle și ierarhii români și sârbi, în prezența oficialităților orașului și a

numeroși credincioși (foaia „Învierea”, anul VI, nr. 22 (136), 15 noiembrie 1995, p. 4).

* * *

3-6 iulie 2009 – vizita Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române. În

debutul primei sale vizite în Arhiepiscopia Timișoarei de la instalarea în demnitatea de patriarh, Preafericitul Părinte Daniel a fost întâmpinat la reședința mitropolitană din Timișoara de către Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae Corneanu și colaboratorii de la Centrul eparhial,

protopopii și mai mulți clerici, monahi și credincioși. A doua zi, sâmbătă 4 iulie s-a oficiat un Te Deum în catedrală, apoi au urmat vizitele la Primăria Timișoarei și Prefectura Județului Timiș și la mănăstirea Timișeni. Duminică 5 iulie patriarhul a sfințit biserica **Învierea Domnului** din Lugoj, iar luni 6 iulie a vizitat mănăstirea de la Dobrești, localitatea natală (rev. „Învierea”, anul XX, nr. 14 (464), miercuri 15 iulie 2009, p. 1).

* * *

1 octombrie 2014 – vizita Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, cu ocazia săvârșirii slujbei înmormân-

tării Înaltpreasfințitului Mitropolit Nicolae Corneanu (rev. „Învierea”, anul XXV, nr. 27 (561), septembrie 2014, pp. 1-18).

* * *

6-7 noiembrie 2014 - vizita Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, cu ocazia săvârșirii parastasului de 40 de zile pentru Înaltpreasfințitul Mitropolit Nicolae Corneanu și întrunirii Sinodului Mitropolitan pentru fixarea candidaților pentru scaunul vacant de mitropolit (rev. „Învierea”, anul XXV, nr. 29 (563), noiembrie 2014, pp. 1, 2 și 4).

* * *

28 decembrie 2014 - vizita Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, cu ocazia instalării noului Arhiepiscop al Timișoarei și Mitropolit al Banatului Înaltpreasfințitul Ioan Selejan. În cadrul Sfintei Liturghii Preafericirea Sa a înmănat noului mitropolit însemnele mitropolitane și l-a condus în tronul arhieresc. După ceremoniile de la catedrală, Preafericirea Sa a primit titlul de cetățean de onoare al județului Timiș (rev. „Învierea”, anul XXV, nr. 30 (564), decembrie 2014, pp. 1-16)

* * *

Din toate aceste vizite reiese importanța pe care a dobândit-o în timp orașul Timișoara, ca reședință eparhială și mitropolitană, ca centrul unei eparhii care își aduce o contribuție importantă la bunul mers al vieții bisericești din Patriarhia Română.

CEL MAI „TÂNĂR” PENSIONAR AL PAROHIEI TIMIȘOARA – ZONA „DACIA”: PĂRINTELE TRĂILĂ GHERGA

Protopop dr. IOAN BUDE

Vreme de mai bine de 25 de ani, foarte mulți dintre credincioșii timișoreni s-au obișnuit ca în catedrala mitropolitană, în biserica parohială din Dacia, pe străzile din Zona Circumvalațiunii IV, în cimitire și în multe alte locuri și în nebanuite împrejurări, să întâlnească chipul senin și binevoitor, precum și înfățișarea patriarhală a Preaonoratului Părinte Trăilă Gherga, să-i asculte slujbele, sfaturile, predicile, dar mai ales, să-l știe și să-l simtă pe el însuși alături de ei, la toate bucuriile și durerile lor. Îl vor mai vedea, desigur, mult timp și de acum înainte, dar puțin schimbat, marcat oarecum de un sentiment pe care părintele niciodată nu l-a mai încercat: nostalgia pensionării.

Din luna martie (a.c.) a ieșit la pensie pentru limită de vârstă în mod oficial, fiind reîncadrat (la bază) vreme de încă 6 luni, urmând apoi a fi pensionat definitiv la data de 1 septembrie a acestui an.

Cum să nu fie afectat de nostalgii și alte sentimente tulburătoare, în pragul pensionării, un om care „cu timp și fără timp”, în toată viața sa nu a făcut nimic altceva (nici măcar nu s-a odihnit), decât a slujit lui Dumnezeu și semenilor săi.

Ideea de pensionare, în sensul obișnuit al cuvântului, este stranie pentru orice preot, pentru că iată ce zice Scriptura: „*Tu ești Preot în veac, după rânduială lui Melchisedec!*” (Psalmul 109, 4), adică preoția, nefiind o meserie ca oricare alta, ci o misiune și o investitură a „dumnezeiescului har”, o Sfântă Taină prin care se săvârșesc toate celelalte Sfinte Taine, nu se pensionează niciodată și nici nu are termen de expirare: „*Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu nu se pot lua înapoi!*” (Romani 11, 29).

Deci preoția este atât de prețioasă, iar preotul atât de important, încât odinioară, Dumnezeu a poruncit lui Moise și întregului Israel: „*Pe preoți cinstește-i ca pe sfinți, că ei aduc pâine Dumnezeului tău; sfinți să vă fie, căci Eu, Domnul, Cel ce vă sfințesc, sunt sfânt!*” (Leviticul 21, 8).

Iar despre succesiunea generațiilor de slujitori aleși și trimiși ai lui Dumnezeu în lume, de la Prooroci și până la Apostoli, Iisus Domnul vorbește cu recunoștință și respect, zicând: „*Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor!*” (Ioan 4, 37), ca „... să se bucure împreună și cel care seamănă și cel care seceră” (Ioan 4, 38).

Deci misiunea preotului nu încetează și nu se „pensionează” odată cu el, ci doar se schimbă, așa cum spuneam,

urcând la un nivel calitativ superior, conferindu-i din partea tuturor cuvenitul respect și recunoșterea vredniciei sale pastorale, după cum bine ne învață Sfântul Apostol Pavel: „*Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care vi-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți-i cu luare aminte ... și urmați-le credința!*” (Evrei 13, 7).

Să privim și noi cu respectul cuvenit, luând aminte și „derulând” pe cât se poate (fie măcar și rezumativ), spre înțeleaptă pilduire, viața de până acum (de doar 65 de ani împliniți), precum și toate slujirile la care a fost chemat și pe care le-a onorat cu mult zel și cu toată vrednicia, Preaonoratul nostru Părinte Trăilă, cel proaspăt pensionat.

Sfinția Sa a văzut lumina zilei la data de 2 decembrie 1949, pe frumoasele meleaguri cărășene, în localitatea Forotic, în casa părinților Ioan și Ioana Gherga, fiind cel mai mic între frații săi Victoria și Achim.

Ca un semn de bune prevestiri, pruncul Trăilă de atunci, va fi botezat în ziua de Crăciun (25 decembrie 1949) și chiar în biserica din Forotic.

Grele erau vremurile pe atunci! Grea era și viața oamenilor, mai ales a locuitorilor din satele bănățene! Cine oare îndrăznește pe atunci măcar să viseze că și-ar putea da copiii la școli mai înalte, când toată lumea și-a pierdut pământul, atelajele și mai ales speranțele în vremuri mai bune? Dar, cu toate acestea, tânărului Trăilă Gherga din Forotic, Dumnezeu i-a acordat această șansă. În sufletul lui de adolescent cuminte și timid, tainica sa vocație interioară s-a întâlnit cu chemarea lui Dumnezeu la preoție, transformându-se în hotărârea definitivă de a urma acest drum fascinant, dar prea puțin cunoscut pentru el, al slujirii preoțești: „Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am trimis în lume ca roadă să aduceți și roada voastră să rămână” (Ioan 15, 16).

Deci, din visurile copilăriei, direct în sobrietatea solemnă a rigorilor Teologiei! Părintele Trăilă și-a împlinit pregătirea teologică în cele două „temple” ale culturii și „științei despre Dumnezeu”, pe care le frecventau de obicei tinerii bănățeni și ardeleni: Seminarul Teologic din Caransebeș (1964-1969) și Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1969-1973), cursurile acestuia din urmă făcându-le la „fără frecvență”, pentru că între timp, în anii 1968-1969, în viața lui s-au petrecut câteva evenimente cruciale:

- la 1 septembrie 1968, în biserica din Ferendia (protopopiatul Deta), se cunună religios cu tânăra Dorina, fiică de „chiaburi” locali, foști deportați în Bărăgan: Gheorghe și Marta Cozac, buni creștini și buni români, cei mai de frunte gospodari ai Ferendiei;

- la 9 noiembrie 1969, tânărul Trăilă Gherga este hirotonit în treapta diaconiei, în biserica din Ghilad (protopopiatul Deta), iar hirotonia în treapta preoției o primește la 16 noiembrie 1969, în biserica parohiei Herneacova (protopopiatul Timișoara).

Slujirea preoțească a început-o tot de atunci, în parohia Ferendia, incredințându-i-se spre suplینire și parohia Clopodia (1974-1975), din protopopiatul Deta.

Înainte de a deveni licențiat în teologie, Dumnezeu a binecuvântat casa tânărului Său slujitor și a preotesei Dorina, cu nașterea celor doi copii ai lor: Alina (1970), în prezent căsătorită tot cu un preot și mamă a unei minunate adolescente (Mădălina) și Daniel (1972), în prezent diacon la catedrala mitropolitană din Timișoara și tată al unei superbe fete (Ștefania).

Pentru meritele sale deosebite și pentru rezultatele excepționale obținute pe plan pastoral-misionar în parohie, Părintele Trăilă Gherga este apoi transferat la parohia Bocșa-Montană (1976), iar în anul 1978 este numit și preot misionar în cadrul protopopiatului Reșița.

Anul 1979 îi aduce o nouă apreciere, acordându-i-se rangul de „Iconom”. Însă, potrivit Scripturii, „Nu poate să se ascundă o cetate aflată pe vârf de munte” (Matei 5, 14).

Așa și Părintele Trăilă, făcându-se remarcat prin realele sale calități intelectuale și morale, dar mai ales

prin tactul său pastoral și prin capacitățile sale administrativ-bisericești, în anul 1981 va fi numit Director al Seminarului Teologic din Caransebeș. N-avea de unde să bănuiască măcar, în urmă cu 17 ani, când a trecut pentru prima dată pragul acestei școli, că îi va fi dat să ajungă chiar directorul ei!

Excelent dascăl, excelent manager, excelent coleg și colaborator cu toți ceilalți profesori, Părintele Trăilă a format nu mai puțin de 10 generații de viitori preoți, care nu-l vor uita niciodată. Dealtfel, pentru meritele dovedite și pe acest „front” duhovnicesc, în anul 1985 el va fi distins cu gradul maxim de „Iconom stavrofor”.

Cu toate acestea însă, inima sa tânjea după preoția-preoție, după viața liturgică de parohie, după slujirea propriu-zisă cea de la altar și nu cea de la catedră. Drept pentru care, regretatul Mitropolit Dr. Nicolae Corneanu l-a înțeles și, în semn de prețuire, l-a numit (în 1990) preot-paroh la parohia Timișoara – Cetate, cu slujirea în catedrala mitropolitană, până în anul 1994, când, așa cum știm, ne-am mutat cu toții în noua biserică parohială din Zona „Dacia”.

Spre a ilustra slujirea sa în Timișoara în acești ultimi 25 de ani, considerăm că e de ajuns dacă menționăm faptul că Părintele Trăilă a încreștinat nu mai puțin de 585 de suflete prin Taina Sfântului Botez, a cunoscut 486 de tinere perechi și a fost alături de durerea și doliul familiilor a 2 624 de răposați, ceea ce nu poate raporta oricine.

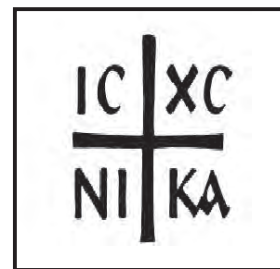
Chiar dacă din punct de vedere administrativ, după cei 46 de ani de preoție Părintele Trăilă Gherga se pensionează acum, el rămâne totuși și pe mai departe Părintele și Duhovnicul nostru al tuturor, pe care îl iubim și căruia îi dorim mulți ani de viață și de aleasă slujire, trăind mereu cu satisfacția misiunii împlinite, căci „Preoții care își țin bine dregătoria, trebuie să se învrednicească de îndoita cinstire, mai ales cei care se ostenesc cu cuvântul și cu învățătura” (I Timotei 5, 17), așa cum a făcut și face Părintele Trăilă și, cu siguranță că bunul Dumnezeu i-a scris deja numele „în ceruri” (Luca 10, 20), alături de cele ale tuturor aleșilor Săi.

Întru mulți și fericiți ani, Preaonorate Părinte!

SUPLIMENT CATEHETIC

ANUL IV, NR. 16

Septembrie 2015

INTERVIU CU PĂRINTELE CIPRIAN ENE DE LA PAROHIA CEBZA

Realizat de preot AUREL-CRISTIAN TOMESCU

– Părinte Ciprian, de când participați la misiunea Bisericii Ortodoxe din Arhiepiscopia Timișoarei?

Încă din vremea studenției, mai precis din anul 1999, sub arhipăstoria vrednicului de pomenire Mitropolit Nicolae, împreună cu o parte din colegii mei de atunci, astăzi și ei preoți, ne-am implicat în câteva activități social-filantropice, încercând să dăruim din puținul nostru un crâmpel de speranță și credință bătrânilor și copiilor instituționalizați și spitalizați, în special în perioada sărbătorilor. După absolvirea Facultății de Teologie, timp de 10 ani, am activat ca profesor de Religie, această slujire de la catedră, reprezentând una din cele mai frumoase etape de acumulare

a experienței mele profesionale, timp în care am trăit și împărtășit alături de elevii și colegii mei, bucurii și tristeți, împliniri și neîmpliniri, mulți dintre ei fiindu-mi și „prieteni și dascăli, părinți și copii”. De aproape 4 ani, am fost hirotonit ca preot în Parohia Cebza, încercând să împlinesc misiunea pe care Bunul Dumnezeu mi-a încredințat-o aici.

– Vă rugăm să ne prezentați Parohia Cebza.

Parohia se află în satul Cebza, situat în sud-vestul județului Timiș, pe malul stâng al râului Timiș, la circa 31 km de municipiul Timișoara. Biserica din sat a fost construită în anul 1880, cu banii și osârdia credincioșilor din această vatră românească. Pictura a fost deteriorată de inundația din anul 1912, atunci când viitura de pe Timiș și inundația catastrofală ce au urmat au distrus aproape tot satul, cu excepția bisericii și a câtorva case mai solide. Primul cor al parohiei a fost înființat în jurul anului 1800, cor care, în Iugoslavia, obținea la un concurs locul II, locul I revenind corului condus de I. Vidu.

– Care este relația parohiei cu Mănăstirea din satul Cebza?

O mănăstire este un loc de binecuvântare pentru credincioșii ce caută cu sinceritate drumul spre mântuire. Însă pentru mine, preot la început de drum, fără prea multă experiență de viață duhovnicească și slujire, mănăstirea de lângă Biserica noastră este și ACASĂ, locul unde rog pe Bunul Dumnezeu să ne îngăduiască mie, familiei mele care mă susține necondiționat dar și credincioșilor parohiei, să viețuim în firesc și binecuvântare pentru a rodi, a spori și a ne plini duhovnicește.

– Cum decurge activitatea catehetică din parohie?

Parohia are un grup de cateheză, format din 15 copii, implicați în viața parohiei, în cadrul Proiectului *Hristos împărtășit copiilor*, dar și în viața liturgică a parohiei, o parte din copiii grupului de cateheză dau răspunsurile la strană, în special la Sfânta Liturghie. În anul 2014, grupul catehetic a obținut locul 2 (faza eparhială) la Concursul Național de Mini-proiecte derulat de Patriarhia Română,

iar în anul 2015, cu proiectul *Liturghie după Liturghie – Misiune și Filantropie*, a obținut locul I (faza eparhială) la același Concurs Național, Parohia Cebza, reprezentând Arhiepiscopia Timișoarei la festivitatea de premiere care a avut loc la București, cu ocazia prăznuirii celui de-al doilea hram al Catedralei Patriarhale (21 mai).

– Cum și cât ați lucrat împreună cu grupul catehetic pentru a câștiga concursul de mini-proiecte la nivel eparhial?

Nu ne-am gândit nicio clipă că vom câștiga premii. Am pornit doar cu dorința de a promova valorile creștine prin diverse activități. Au fost desfășurate ore de religie demonstrative în fața comunității locale, s-a vorbit despre post și milostenie, au fost preparate și servite mâncăruri de post, s-a pus accent pe promovarea valorilor tradiționale, s-au desfășurat diverse ateliere de creație și pictură, s-au susținut mini-concerte de colinde, au fost organizate serbări de Ziua Națională a României, peleinaje, toate fondurile obținute fiind destinate în scopuri social-filantropice, au fost primiți în parohia noastră bătrânii de la Azilul din Ciacova și au fost ajutate familii nevoiașe din localitate. Acțiunea de suflet a grupului catehetic a fost punerea în scenă a piesei de teatru *Oscar și Tanti Roz*, piesă jucată în sala de festivități a Liceului „Alexandru Mocioni” din Ciacova, în fața a 150 de spectatori, în memoria uneia dintre prietenele noastre, răpusă de o boala nemiloasă la vârsta de numai 10 ani. Toate fondurile colectate au fost donate secției de Oncologie

a Spitalului de Copii „Louis Țurcanu” – Timișoara, secție unde și-a trăit ultimele clipe din viața pământească cea pe care o vom purta mereu în sufletele noastre.

– Ce impresii a lăsat copiilor din grupul catehetic premiarea activităților lor, desfășurată la București, cu ocazia prăznuirii hramului Catedralei Patriarhale?

Orice premiu obținut aduce cu sine bucurie și împlinire. Însă, dincolo de toate acestea, ceea ce a rămas în sufletele noastre este satisfacția că o mână de copii frumoși și perseverenți, harnici și darnici, au reușit prin exuberanță și entuziasm să schimbe, chiar dacă pentru câteva momente, „planul morții”, care în loc să ne despartă, ne-a unit, ne-a determinat să privim dramele acestei vieți prin ochii credinței, cu puțin umor și mai mult realism duhovnicesc.

– Acum, la final, vă rugăm să ne împărtășiți un gând, un îndemn.

Smerenie, răbdare, blândețe și dragoste dăruită tuturor... Este un sfat pe care l-am primit de la un Părinte cu nume de sărbătoare, Părintele Crăciun Opre, mărturisitor al dreptei credințe în temnițele comuniste (mutat în sărbătoarea Împărăției Cerurilor) cu câteva zile înaintea hirotoniei mele. Nici atunci nu le aveam, nici acum nu le-am dobândit. Însă nădăjduiesc ca prin slujire și misiune să dobândesc și să dobândim cu toții toate acestea, care să ne apropie mai mult de Dumnezeu și unii de alții, deoarece, pentru noi preoții, pot fi ori osânda noastră, ori bucuria noastră. Nădăjduim că bucuria...

TABĂRA DE CREAȚIE „ICOANA MEA”, EDIȚIA I

Diacon FLORIN BĂRAN

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Mitropolit Ioan și cu purtarea de grijă a Preasfințitului Paisie Lugojanul, la parohia Timișoara Viile Fabric în perioada de 22 iunie - 17 iulie a.c., s-a desfășurat prima ediție a Taberei de creație „Icoana mea”.

Acest proiect catehetic-educativ la care au participat aproximativ 50 de copii și tineri, a fost organizat de Arhiepiscopia Timișoarei, prin Sectorul învățământ și activități cu tineretul, în colaborare cu Primăria Timișoarei și cu Facultatea de Arte și Design din Timișoara.

Acest proiect s-a adresat elevilor din clasele V – XI, elevi participanți la Olimpiada Națională de Religie, etapa județeană, precum și la alte concursuri școlare.

„Prin această acțiune, Arhiepiscopia Timișoarei acordă o atenție specială elevilor merituoși, atașați de valorile Bisericii și dornici să împărtășească și altora din credința și dragostea lor pentru Dumnezeu.

Am dorit să răsplătim elevii participanți la olimpiada de Religie și la alte competiții școlare din acest an, prin organizarea acestei tabere de pictură pe sticlă, în semn de apreciere pentru dragostea lor

față de studiu, cât și față de întreaga învățătură și lucrare a Bisericii. Unii dintre elevi se întâlnesc poate pentru prima oară cu acest meștesug și dar binecuvântat de la Dumnezeu și cred că este o ocazie deosebită pentru a aprofunda învățătura de credință a Sfintei noastre Biserici și prin arta icoanei, cunoscută pentru multiplul ei rol în viața creștinului.

Este îndeobște cunoscută puterea pedagogică și sfințitoare a icoanei, aceasta fiind, înainte de toate, o mărturisire de credință”, spunea părintele Sorin Lungoci la deschiderea taberei.

Tabăra de creație „Icoana mea” a urmărit prin desfășurarea ei să îndeplinească mai multe obiective precum: promovarea valorilor culturale creștine prin icoană în rândul copiilor și a tinerilor; cunoașterea iconografiei bisericești și afirmarea propriei identități reli-

gioase - ortodoxe, culturale și naționale; dezvoltarea creativității în rândul elevilor prin promovarea valorilor creștine; valorificarea aptitudinilor și competențelor artistice ale tinerilor înscriși în tabără; stimularea creativității prin realizarea unor creații plastice; dezvoltarea imaginației și a încrederii în talentul lor; manifestarea sentimentului religios prin culoare; cunoașterea reciprocă; formarea unei atitudini de acceptare a celor care nu sunt ca noi; dezvoltarea spiritului de solidaritate prin colaborare și conlucrare.

Despre rezultatele acestei tabere ne-a vorbit și studenta Ioana Alexandra Coman de la Facultatea de Arte și Design din Timișoara, coordonatoare a taberei: „Am avut ocazia să întâlnesc copii minunați care au fost curioși să

afle, pe lângă ceea ce știau ei despre icoane, și modul în care acestea sunt redade de către artiști. Un alt lucru interesant pentru ei a fost tehnica de desfășurare a icoanei pe sticlă.

Aceștia au învățat de la trasarea conturului de desen până la pictarea acestuia pe sticla propriuzisă. Cea mai mare satisfacție a mea, ca și coordonator, a fost momentul în

care am așternut foița de schlagmetal. Am fost uimită de interesul și încântarea acestora în timpul procedurii și chiar la finalizarea icoanei, unde în jurul meu pluteau zâmbetele participanților. Ca și rezultat al acestei tabere pot spune că a fost bucuria copiilor de a se pune în postura unui artist de icoane și de a fi apreciat prin expoziția făcută în biserica care ne-a găzduit. În opinia mea, o astfel de tabără aduce copiii mai aproape de Dumnezeu și cu siguranță îi poate face să descopere taina realizării unei icoane pe sticlă și înțelegerea valorii acesteia.”

După finalizarea icoanelor s-a organizat o expoziție în biserica parohiei Timișoara Viile Fabric, unde credincioșii au putut aprecia și vedea ceea ce copiii au muncit, iar la sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel copiii au fost premiați în cadrul Sfintei Liturghii, primind diplome și premii din partea organizatorilor.

DEMNITATEA CREȘTINĂ ȘI LUMEA CREATĂ

ANDREIA IONELA POP cl. a XI-a,
Liceul Teoretic Periam

Lumea creată de Dumnezeu este un dar de la Acesta, de care ar trebui să ne bucurăm din plin, nu să ne plângem mereu că ne este greu, ci să avem nădejdea că se poate să ne meargă și mai bine decât la ora actuală. Lumea are milioane de nuanțe de culori vii, doar că, din păcate, noi oamenii acoperim aceste culori cu zâmbete seci, cu o indiferență albă, cu priviri de gheață și cu o neagră amărăciune...

Am primit o lume foarte frumoasă, și nu numai, am primit și libertatea de a trăi după bunul plac, în sensul că noi, oamenii, ne-am creat legile pentru a contribui la buna funcționare a societății. De aceea, în fiecare colectiv există unele reguli care trebuie respectate pentru buna înțelegere a oamenilor. O persoană care consideră că are respect față de Dumnezeu, automat va avea respect față de lumea creată, cu tot ce include ea: oameni, natură și restul minunățiilor.

Consider că oamenii, chiar și dacă ocupă cele mai înalte funcții, tot trebuie să respecte lumea creată. Nimeni nu trebuie să fie nepăsător încât să nu admire natura sau să privească animalele. Oricât de demn ar fi cineva, să nu uite că singur nu ar fi reușit, iar o atitudine superioară față de ceea ce îl înconjoară nu este o atitudine care să-i facă cinste. Dacă cineva se comportă așa, reiese că este o persoană foarte slabă, deoarece s-a lăsat stăpânit de aroganță și a uitat că în genunchi și-a început călătoria spre succes.

În general, atitudinea creștinului față de lumea creată nu este cea mai potrivită, având în vedere că am primit tot ce era mai bun de la Domnul, iar noi, în grabă, nici nu ne obosim să privim sau să observăm detaliile.

Eu observ zilnic că noi, generația tânără, suntem cei care ignoră aproape complet lumea reală, în favoarea lumii virtuale. De exemplu, când ne plimbăm, stăm cu capul în jos, uitându-ne la telefoanele mobile, în loc să admirăm strălucirea soarelui care ne ține în viață... Când pasărelele își înalță vocea cu care au fost binecuvântate, noi nu le auzim din cauza câștilor care ne distrag atenția și ne perturbă simțul auzului cu muzică gălăgioasă compusă de niște aparate... La fel și cu viața socială, tot prin intermediul electronicelor ne împrietenim, discutăm, ne certăm și așa mai departe, nu prea mai vorbim față în față, cum ar fi normal, ci doar ne ascundem după un gadget, care de fapt ne cenzurează emoțiile. Nu știi unde o să ajungem cu ignoranța asta față de lumea înconjurătoare, poate la maturitate ne vom trezi...

Sau nu... Nici oamenii în toată firea nu oferă lumii create atitudinea creștinească pe care Dumnezeu și-ar dori-o. Ei se lasă îngropați în problemele omenești și uită să mai aprecieze lumea. Dimineața când se trezesc,

înjură din cauza ceasului care îi trezește din somnul dulce, la o oră obositoare, pentru a-i trimite la serviciu. În timp ce își pregătesc cafeaua, ei uită să mulțumească Domnului că i-a trezit teferi și nevătămați. În drum spre serviciu se gândesc doar la sarcinile care îi așteaptă, astfel uitând să observe natura și să simtă aerul primăvăratic care le adie pe față. Când se întorc de la muncă, deja caută rezolvări la problemele zilnice în mintea obosită de stresul emoțional și profesional la care este supusă în permanență. Din cauza rutinei zilnice, adultul nici nu observă ce chipuri frumoase a dat Creatorul fiecărui om. Poate că, la bătrânețe, adolescentul și omul matur vor fi în stare să remarce frumusețea cu care Dumnezeu a înzestrat lumea.

Așa este, doar la bătrânețe vom fi atât de înțelepți, încât să apreciem lumea. Din păcate, va fi prea târziu, trupul nostru va avea simțurile foarte slăbite, oasele ni se vor părea mai grele, iar energia va scădea cu fiecare zi ce trece. Atunci vom regreta amarnic că, în tinerețe, când auzeam fiecare șoaptă, nu am fost în stare să ascultăm țipetele naturii, vom regreta că nu am privit mai mult în jur, căci vederea ne va fi încețoșată, nu limpede ca în tinerețe. Atunci ne va părea rău că nu am inspirat mai des parfumurile naturii, vom regreta că am mers mai mult cu mașina decât pe jos, pe picioarele noastre căroră atunci le va fi greu chiar și să stea pe loc. Vom fi cuprinși de părere de rău că nu ne-am apreciat mai mult frumusețea pe care viața ne-o ia ușor, ușor. Vom regreta că nu am zâmbit mai mult, când aveam toți dinții.

Se zice că noi doar am împrumutat anii de la Dumnezeu, iar cu timpul îi dăm înapoi, unul câte unul. Dacă Dumnezeu ne-a împrumutat anii fiecăruia, din nemărginita lui dragoste față de oameni, El ne-a împrumutat și un loc în care să-i consumăm: pământul, lumea noastră, care ar fi perfectă dacă am ști să apreciem simplitatea fiecărui sentiment, lucru, om, loc existent. Ne petrecem toată viața așteptând fericirea, fără să ne dăm seama că fericirea este aici și acum, fericirea e simplitatea lumii în care trăim.

LA ÎNCEPUT DE AN ȘCOLAR

Prof. DALIA DRUIA

În data de 14 septembrie 2015, curtea Școlii Gimnaziale Nr. 16 „Take Ionescu” Timișoara, a răsunat din nou de glasurile voioase și cristaline ale copiilor.

Bucuria reîntâlnirii colegilor se vede pe fețele tuturor. Își zâmbesc, se salută și se îmbrățișează cu multă iubire.

Cu toții sunt nerăbdători și așteaptă sunetul zglobiu al clopoțelului, care le vestește începerea noului an școlar.

Este prima zi de școală. Noul an a început cu mari emoții pentru toți, dar, în special, pentru cei de la clasa pregătitoare, pentru aceștia fiind prima lor zi de întâlnire cu școala și cu colegii.

Festivitatea de deschidere a noului an școlar a început cu slujba de binecuvântare, săvârșită de către preotul paroh Dumitriu Ioan, de la Parohia Zona Tipografilor din Timișoara.

Preotul s-a rugat ca Dumnezeu să trimită asupra tuturor școlărilor „*duhul înțelepciunii și al înțelegerii*, să le deschidă mintea și cugetul și să le lumineze inima spre primirea învățăturilor celor bune și folositoare”.

Pentru ca, prin înțelepciune, viață bună și dreaptă credință, să le fie ei bucurie și mângâiere părinților, precum și întărire Bisericii și țării:

„Fiule, ține cu tărie învățătura și nu o părăsi; păzește-o, căci ea este viața ta”. (Pilde 4, 13).

După slujba de binecuvântare, părintele paroh a adresat un cuvânt de învățătură cadrelor didactice, elevilor și părinților, îndemnându-i să-L urmeze pe Hristos

în toate clipele vieții lor, pentru că Dumnezeu este totul în toate.

În continuare, au avut loc luările de cuvânt din partea reprezentanților instituțiilor locale, respectiv Prefectură, Inspectoratul Școlar, Poliție, Pompieri și Comitetul de părinți pe școală.

Domnul director, prof. dr. Pârvulescu Mihai, în cuvântul său, a ținut să sublinieze, printre altele, rezultatele deosebite obținute de elevii Școlii Gimnaziale Nr. 16 la examene și la concursuri școlare, rezultate care situează această școală în rândul școlilor de elită timișene.

După terminarea festivității de deschidere, preotul paroh a trecut pe la toate clasele din școală, pentru a fi mai aproape de elevi și de dascăli, binecuvântându-i și transmitându-le cuvinte de învățătură.

Părintele a stat de vorbă cu elevii și cu părinții, vorbindu-le despre importanța educației sufletului, așa cum Sfântul Ioan Gură de Aur atât de frumos mărturisește, în cuvântul său despre rolul imens pe care îl are învățătorul, care ține în palmă și lucrează spre modelare cu sufletul:

„Nu există nicio artă mai înaltă decât arta educației copiilor noștri. Pictorul sau sculptorul face numai o figură fără viață, pe când un educator înțelept modelează un chip viu, de care se bucură Dumnezeu și oamenii uitându-se la el. (Sf. Ioan Gură de Aur).

Părinții trebuie să-și iubească copiii, să se roage pentru mântuirea lor, încredințându-i, în acest scop, unor buni duhovnici.

Rugăciunea unui suflet de copil

Fă, Doamne, din inima mea,
un clopoțel de ghiocel
Fă, Doamne, din inima mea,
un fir de trandafir,
Fă, Doamne, din inima mea,
un potir de crin...

SĂ NE BUCURĂM DE „BUCURIA CUVÂNTULUI”!

ADRIANA COCOȘ

Coordonator revista „Bucuria cuvântului”

Școala Gimnazială „Sfântul Antim Ivireanul” din Timișoara a pus început bun unei lucrări insuflăte chiar de activitatea cărturărească a ocrotitorului acestei școli, Sfântul Ierarh Antim Ivireanul.

Este vorba de editarea unei publicații periodice ce poartă denumirea BUCURIA CUVÂNTULUI.

Această publicație este concepută sub forma unei reviste școlare de tip caleidoscop, cu apariție trimestrială.

La existența revistei își aduc contribuția în primul rând elevii școlii, prin texte jurnalistice și prin creații literare, alături de ei fiind cadrele didactice și toți cei care pot și doresc să îi îndrume.

Prin aportul unor personalități duhovnicești, intelectuale și pedagogice, conținutul revistei se dorește a fi unul valoros, de o anumită prestanță și calitate.

Obiectivele acestei lucrări sunt, în primul rând, de ordin didactic, urmărind insuflarea în rândul elevilor a dragostei pentru scris, dobândirea de abilități ce transformă munca în lucru bine făcut și regăsirea unor modele de viață și credință prin prezența sfinților în paginile revistei.

În al doilea rând, revista se dorește a fi o punte de comunicare prin care elevii și îndrumătorii lor să își exprime, într-o manieră caldă și personală, recunoștința față de toți cei care contribuie la existența școlii, toți cei care susțin financiar și spiritual activitățile desfășurate în acest lăcaș de învățământ.

Primul număr al revistei a apărut în luna iunie 2015 fiind o retrospectivă și, totodată, o „carte de vizită” în care sunt cuprinse cele mai multe dintre momentele care au marcat desfășurarea anului școlar 2014-2015, impresiile elevilor legate de acestea, mărturiile lor despre cele mai interesante activități de la clasă, creații literare proprii și, bineînțeles, gânduri ale dascălilor despre educație, familie și comuniune în comunitatea școlii.

Acest prim număr a avut onoarea de a așterne, în editorialul de pe prima pagină, cuvintele minunate ale Înaltpreasfințitului Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului: „Scrisul este corabia cu care călătorim în viitor și ancora pe care o aruncăm în limanul timpului”.

În această lumină, nădăjduim ca revista BUCURIA CUVÂNTULUI să devină mărturia unei copilării fericite și o oglindă a școlii prin ochii copiilor, dascălilor și părinților. Nădăjduim, de asemenea, că această revistă va aduce bucurie tuturor celor mici și celor mari care își aștern cuvintele în paginile ei și, mai ales, tuturor celor care o citesc.

IMPACTUL TEHNOLOGIEI ASUPRA OAMENILOR

CRISTIAN HARAȘNIUC
Teologie pastorală, anul I

De-a lungul timpului, tehnologia a cunoscut o dezvoltare excepțională, mai ales în domeniul informatic. Toate acestea se transformă în extensii ale ființei umane, care amputează organele corporilor, mai ales mintea.

De exemplu, calculatorul de buzunar anulează într-o oarecare măsură capacitatea individului de a mai face calcule cu două sau trei cifre, fiindcă mulți oameni nemaifolosind creionul și hârtia, constată la un moment dat că nici nu mai știu cum să așeze exact cifrele, acesta fiind un exemplu foarte facil.

Folosirea automobilului ne ajută să ne deplasăm mai repede, dar acesta devine o extensie a propriilor noastre picioare, pentru că deși îl folosim mai mult suntem mai puțin capabili să mergem pe jos sau să urcăm scările de la bloc.

Astfel, putem observa multiplele boli ale oamenilor, precum cele de la coloana vertebrală, obezitatea, deficiența atenției, memoria slăbită, ș.a.

Este important să ne mișcăm mai repede, dar cu propriile picioare, pentru că atunci se produc fenomene metabolice care favorizează dezvoltarea neuronală, circulația întărind coloana.

La fel se întâmplă și în cazul culturii, pentru că omul prezentului nu mai citește cărți, mulțumindu-se doar cu imagini care-l satisfac emoțional pe moment.

Poate că, unii dintre noi susținem faptul că tehnologiile ne prelungesc și ne ajută să avem o viață mai îndelungată și mai confortabilă, dar dincolo de „perdea” este cu totul altceva.

Astfel că, și atunci când vorbim la telefon, trebuie să știm că acesta crește rata de cancer la creier cu 60 %. Și atunci, noi mai putem spera că vom trăi în plus șapte ani cu telefonul mobil, sau 50 fără?

Prin urmare, știința poate fi o amenințare sau un drum al progresului. Pentru ca descoperirile științifice să ducă la creșterea gradului de civilizație, rămâne ca omul să-și folosească invențiile, să stăpânească știința, conform unor norme etice.

Trebuie să înțelegem că nu ne putem ridica împotriva tehnologiei, ci trebuie să o utilizăm rațional, fără a face abuz de aceasta.

ORTODOXIA ÎN SINGAPORE

Prof. CIPRIAN BLAJ

Singapore este al patrulea centru financiar al lumii, cel mai curat oraș din lume, un important centru hindus și budist, dar și islamic totodată.

După o lungă călătorie de aproape 15 ore cu avionul, ne aflăm chiar lângă un templu hindus, astfel că aveam primul contact cu spiritualitatea hindusă exact lângă locul de cazare! Nu departe avem un alt templu, budist, unde am văzut tone de aur! Vorba călugărului – ghid, la Budha mergi cu ce ai mai scump!

În Singapore există și o puternică prezență creștină, în special catolică. Dar cum stăm cu Ortodoxia? De pe internet am aflat că există o comunitate ortodoxă în Singapore, chiar și o catedrală găzduită într-un complex al Arhiepiscopiei Romano-Catolice de Singapore. Pe youtube am descoperit și un grup de români cântând "Hristos a înviat din morți" la Paștele anului 2014, astfel că în ziua Floriilor din acest an, am lăsat toate și am pornit în căutarea catedralei ortodoxe!

După un periplu cu metroul, apoi cu autobuzul și pe jos, am descoperit mica catedrală! De fapt a fost chiar simplu! Am mers după un singaporez care avea în mână o icoană! Eram sigur că merge tocmai la biserica pe care o căutam și eu! Și am găsit-o! Are chiar hramul "Învierea Domnului"!

De fapt catedrala ortodoxă este formată din două încăperi din cadrul complexului Arhiepiscopiei romano-

catolice. Prima încăpere este sala pentru cateheză, dar și pentru agapele duminicale, iar a doua sală este biserica. Nu vă gândiți la ceva măreț! Eu am ajuns mai spre finalul Liturghiei, care a început mult mai devreme, deoarece la ora 12 a început deja Denia primei zile din Săptămâna Patimilor.

După Liturghie a urmat agapa duminicală și aici am aflat că enoriașii mănâncă prânzul împreună, aproape în fiecare Duminică! Și am fost invitat la masă! Dar, destul de rapid, am auzit limba noastră, așa că m-am adăugat grupului de români (cu mine eram trei!). M-au identificat repede că sunt turist, deoarece aveam o hartă la mine. Dar nu m-am simțit turist în biserică, ci m-am simțit acasă!

Mi-a plăcut faptul că în mijlocul comunității era arhiepiscopul, Mitropolitul Konstantinos. Mitropolia lui, Mitropolia Ortodoxă de Singapore și a Asiei de Sud Est, aflată în jurisdicția Patriarhiei Ecumenice, are ca teritoriu Pakistanul, India, Singapore, Malaezia și Indonezia, iar sediul este în Singapore. Mitropolitul nu avea niciun preot, iar diaconi nici atât! Aproape jumătate dintre credincioși erau singaporezi, iar ceilalți erau imigranți rezidenți. De la cele două românce am aflat că în Singapore sunt aproximativ 200 de români, iar majoritatea lucrează în domeniul bancar.

Slujirea liturgică s-a desfășurat în limba engleză și a fost foarte frumos faptul că întreaga biserică participa la cântare! Este surprinzător faptul să vezi creștini ortodocși care au cunoscut ortodoxia mai târziu și care îți spun că este extraordinar că ești botezat din pruncie sau că se bucură de faptul că avem multe mănăstiri! Nu știau cum e la o mănăstire, dar mi-au spus că singurul care știe este mitropolitul Konstantinos!

Am plecat din micuța catedrală cu gândul la oste-neala lor și la întinsa slujire geografică a mitropolitului Konstantinos! Recent am văzut cum a hirotonit un nou preot tocmai în India, astfel că ceea ce am cunoscut acolo a rămas bine întipărit în minte și în suflet!

PAROHIA DUBEȘTI

Preot DRAGAN RADOVAN SIMONESCU

Situat la 15 km de Făget, satul Dubești este atestat documentar abia la 1514-1516, când - la fel ca alte localități din zonă - se afla inclus în domeniul Cetății Șoimoș, aflat în proprietatea lui George Brandenburg. Sunt amintiți cu această ocazie 11 iobagi din Dubești.

În conscripția din 1717 figurează cu 20 de case. Tradiția locală spune că în vechime satul era răspândit în trei cătune așezate pe pârâul Zărnoaiei și care și-ar fi construit o biserică pe la 1650. Cu timpul satul s-a compactizat, restrângându-și vatra. Atunci între locuitori au izbucnit certuri privind locul unde să se mute biserica. Unii optau pentru dealul «Dudărie», alții pentru dealul «Toplii». Prin tragere la sorți au câștigat adepții celei de-a doua variante. Se pare - după unele surse - că aceste evenimente s-au petrecut prin anul 1828.

Cert este că, până azi, biserica satului cu hramul „Sfântul Dimitrie” se prezintă într-o stare excepțională. Construită din bârne masive de stejar aparent, lăcașul are absida altarului decroșată. Îmbinări excepționale la colțuri, realizate prin cioplirea cu barda.

În 1931 s-a înlocuit vechea învelitoare a acoperișului din șindrilă cu cea actuală din tablă zincată; măsură salutară, ce a salvat monumentul și parțial podoaba pictată din interior.

În anul 1959 s-a refăcut temelia, ridicându-se biserica cu 50 de centimetri, prilej cu care s-au înlocuit și tălpoaiele. Pereții interiori sunt acoperiți cu așterea de brad, pe care s-a aplicat pictura. Aceasta pare a fi de la începutul secolului al XIX-lea, după unii specialiști, iar după alții, din a doua jumătate a veacului al XVIII-lea.

În altar a fost pictată «Sfânta Treime», o scenă mare, flancată de-o parte și de alta de Sf. Mihail și Gavril cu soborul îngerilor. Pe cele trei triunghiuri sferice este zugrăvită Măria Orantă, iar pe pereții laterali apar marii ierarhi ai Bisericii.

Ușile împărătești sunt simple, păstrate în stare bună; în registrul superior este pictată Bunavestire, iar în cel inferior sunt Sf. Petru și Pavel. Din icoanele împărătești se mai păstrează două: Maica Domnului cu Pruncul și Iisus Arhieru. Pe peretele iconostasului dinspre altar găsim următoarea inscripție: „Pomenește Doamne pe robul tău preotul Vichentie Triponescu. 1862”. Deasupra ușilor Iisus și cei 12 apostoli, în timpanul de vest al naosului apare o scenă mare: Coborârea de pe cruce. Pereții laterali mai păstrează pictura doar înspre strâne: în dreapta Sfinții Mihail și Dimitrie, iar în stânga Sfinții Gheorghe și Teodor Tiron.

Pictura de pe bolta naosului este rău stricată, doar vag se mai pot distinge scene din Patimile Mântuitorului,

în apexul bolții apare, conform canoanelor, Iisus Pantocrator, dar și aici pictura este rău degradată. Pictura din tindă s-a conservat mai bine. Alături de scene biblice, apar aici și scene moralizatoare.

În vestul bisericii se păstrează o masivă clopotniță, construită dintr-un puternic schelet din lemn, cu acoperișul în patru pante și cu învelitoare de tablă.

Casa parohială se află în satul Dubești, este construită din bârne de lemn, lipite cu pământ, ridicată cu oste-neala credincioșilor din parohie și a servit de-a lungul anilor ca școală și grădiniță, pe vremea când în sat nu exista o clădire pentru această instituție.

Satul Dubești deține două cimitire. Cel mai mare se află situat pe un deal aproape de marginea satului și are o suprafață de 11510 mp, fiind împrejmuț parțial cu gard de sârmă. Celălalt cimitir se află în curtea bisericii monument istoric din centrul satului, acesta deținând o suprafață mai mică decât primul.

Ocazional, parohia organizează pelerinaje la mănăstirile din apropierea parohiei, cum ar fi mănăstirea Dobrești sau schitul Ierșnic și are un grup de cateheză, format odată cu implementarea proiectului Patriarhiei Române și organizației Word Vision – România, „Hristos împărtășit copiilor”.

În prezent la biserica Sf. Dumitru din Dubești se desfășoară lucrări de restaurare – conservare, lucrări începute în anul 2012, care cu ajutorul lui Dumnezeu, vor fi finalizate în acest an, 2015.

De Anul Nou Bisericesc

Mănăstire lăcaș sfânt,
Întru mulți ani pe pământ
Să trăiești și să înflorești
Și întru toate cele bune
Pretutindeni să sporești
Și pe toți dușmanii tăi,
Cu ușurință să-i biruiești.
Să te înalți în bucurie
Cu toți cei ce îți slujesc ție,
Cu dragoste și credință,
Cu bune purtări și cuviință,
Pretutindeni să fie
Oameni care-ți slujesc ție.
Să te înalți întru mărire
Locaș sfânt mândră zidire,
Întru mulți ani să trăiești
Și veșnic să dăinuiești.
Tot mai mândră-n astă lume
Tu să strălucești.
Că lăcașul Tatălui Sfânt ceresc ești,
Ești lăcașul lui Iisus
Ce a venit la noi de sus
Prin Fecioara Maria
Că era sfântă și ea.
A venit spre mântuire
Să ne ajute, să ne scape
De la chinuri și pieire.
Și e lăcașul Duhului Sfânt
Dătător de viață veșnică
Și în ceruri și pe pământ,
E casa culturii sfinte
Călăuză bună cu Părinte
Și cu Maică Preacurată
Călăuză minunată
Spre o viață adevărată,
Cu trăire în bucurie,
Care veșnic o să fie
Mănăstire sfântă ești
Orice rău să biruiești
În putere să sporești.
Ca nici un rău în preajma ta
Veșnic să nu poată sta,
Nici de tine apropia.
Să fii veșnic prețuită
Și de toți și toate de bine vorbită
Să se înalțe a ta zidire
Înspre slavă și mărire,
Cea mai mare tu să fii
Întru orice împărăție.

MAXIMILIAN DUMA

Un tată îndurerat

Tată nu mai plânge căci eu sunt fericit,
Nu vă lăsați din inimi crucea niciodată.
Nu voi uita iubirea voastră de-a pururi,
Fiți fericiți cu iubitul nostru Iisus.

Primește-mi Doamne rugăciunea mea,
Căci legea Ta cea dreaptă voi urma.
Ai grijă Doamne de îngerășul meu copil,
Ajută-l Tu de-acolo urmând al său destin.

Noi suntem fiii Tatălui Ceresc
Și-a Maicii Preacurate de-apururi Născătoare.
Și te rugăm să duci a noastră rugă
În fața lui Iisus și-a Maicii iubitoare.

ILONA GYURICZA

De ce-n zadar

De ce-n zadar Domnul ne cheamă,
Iar noi stăm rătăciți pe drum
Cu alte cele pierdem vremea,
Și nu ne gândim deloc acum.

Iubirea Lui nemărginită,
Pentru noi toți e un lucru sfânt
Ca o comoară prețuită,
Acolo-n cer și pe pământ.

Să nu uităm nici noi vreodată,
Pe Domnul să Îl preaslăvim
Să-l mulțumim și viața toată,
Credincioși Lui să Îi fim.

Căci de o fi vreun rău, vreun bine,
Noi tot la Dumnezeu strigăm
Nu este Sfânt pe astă lume,
Mai Sfânt ca El, deci să-L urmăm!

CARMELA DORIANA AZAP

Doamne, ce vestire!

O, Doamne ce vestire
În casa lui Zaharie
Că va naște a lui soție
Și Ioan va fi numele lui.

În ograda Domnului
Prooroc mare el va fi
Și mințile se vor deșteleni
Înainte Domnului va merge
De nici încălțăminte
Nu e-n stare să i-o dezlege.

Zaharia nici o vorbă nu scotea
De la tot ce auzea
Și mulțime îl aștepta
El prin semne a rămas
Și-n singurătate s-a retras.

Îngerul Elisabetei i-a spus:
Vino, nu mai sta ascunsă!
Dar ea întruna se ruga
Domnului, că doar, doar
O va asculta.

Doamne fie-ți milă și de mine
Scapă-mă de cea rușine.
Și-ntr-o zi pe neașteptat
Maria către ea s-a îndreptat.

În cetatea Ein Karim
Unde vestea o primim.
Că veni atunci Maria
În casa lui Zaharia.

Și Elisabetei de bine i-a urat
De pruncul în pântece a și săltat
Strigând atunci cu glas-u-i tare
Mulțumind Lui Dumnezeu
De binecuvântare.

Că mie mi-a fost dat
Cuvânt mare și de grijă mi-a purtat
Și-ntreg pământul a cuprins
Ce vești Elisabetei i-a adus!
Iar de acum pe tine
Te vor preamări
Neamurile și întreaga lume.

PETRU IOSIF TOMA

Veșnicia am aflat-o în sat

O căsuță și un geamantan
Îmi revin în gând, și-un drum de țară,
Preoția mea, în primul an
A-nceput în prag de primăvară.

M-a întâmpinat un bun sătean
În ițari cu un cojoc pe umeri,
Cu căciulă neagră de-astrahan,
Veșniciei, anii nu îi numeri.

Veșnicia am aflat-o-n sat,
În sătenii care m-au primit,
În Cuvântul vieții înviat
În adânc de suflete, slăvit.

Preot COSTICĂ MOROIANU

Dumnezeu nu este pentru o zi

Dumnezeu nu este pentru o zi
Tatăl ceresc ne este mereu
Și în toată viața ne va însoți
Atât la bine cât și la greu.

Ca fii ai Lui prin binecuvântare
Îl regăsim în noi în orice clipă
Pioși, cerându-l veșnic îndurarea
Când uneori mai și greșim în pripă.

Cu pacea în suflete ca un dar
Cuprinși de marea iubire cea adevărată
De la Tatăl ceresc înzestrați cu har
Credința-i este închinată și înălțată.

Dumnezeu nu este pentru o zi
De-a pururi este Tatăl ceresc
Bisericile sfinte ne vor călăuzi
Spre Împărăția râvnită zi de zi.

Ec. GRIGORIE ION

ITINERARIUL PASTORAL AL ÎNALTPREASFINȚITULUI PĂRINTE IOAN, MITROPOLITUL BANATULUI

25 iunie – primește pe P.C. Părinte Anatolie Goncer din Chișinău, însoțit de un grup de tineri de la Organizația studenților basarabeni din Timișoara;

- primește pe domnul Dan Goruleanu din Timișoara;
- primește pe P.C. Părinte Mircea Maier de la parohia Buziaș I;

- primește pe P.C. Părinte Claudiu Roșoiu de la parohia Timișoara Freidorf;

- primește pe P.C. Părinte Aurelian Milă de la parohia Recaș II;

- primește pe P.C. Părinte Ilie Oltean de la parohia Știnăpări, împreună cu soția.

26 iunie – participă la ceremoniile dedicate Zilei Drapelului Național, în fața Prefecturii județului Timiș.

28 iunie – participă la Cihei, jud. Bihor, la binecuvântarea bisericii și la Sfânta Liturghie săvârșite împreună cu Înaltpreasfințitul Mitropolit Laurențiu al Ardealului și cu ierarhul locului, Preasfințitul Episcop Sofronie al Oradiei.

29 iunie – de praznicul Sfinților Apostoli Petru și Pavel participă la Sfânta Liturghie la biserica parohiei Plopi, protopopiatul Timișoara II și rostește cuvânt de învățătură.

30 iunie – primește pe domnul Dan Cosma din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte Nicolae Ciucure de la parohia *Învierea Domnului* – Lugoj;

- primește pe doamna Melania Pop din Timișoara;

- primește pe domnul Dan Petrescu din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte Silviu Damșe din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte Simeon Bistriean de la parohia Petroman;

- primește pe P.C. Părinte Ioan Vasile Cheregi de la Spitalul de Neuropsihiatrie din Jebel.

1 iulie – primește pe P.C. Părinte protopop Bujor Păcurar de la Făget;

- primește pe domnul Dan Cosma din Timișoara;

- primește pe domnul Flavius Pop din Arad.

2 iulie – de Sfântul Voievod Ștefan cel Mare săvârșește Sfânta Liturghie la mănăstirea Dobrești, cu prilejul unuia dintre hramuri și rostește cuvânt de învățătură.

3 iulie – primește pe domnul Teodor Stanca, președintele Asociației foștilor deținuți politici din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte protopop Mircea Szilagyi, însoțit de P.C. Părinte Cristian Niculescu de la parohia Timișoara Elisabetin;

- primește pe membrii familiei Grecu din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte Ionel Hrestic de la parohia Băbușa, județul Vaslui;

- primește pe P.C. Părinte Vasile Suciuc de la parohia Giarmata Vii;

- primește pe domnul Sorin Drăgoi, city manager la Primăria Timișoarei.

5 iulie – efectuează o vizită pastorală la filia Fărășești a parohiei Pietroasa, protopopiatul Făget, unde participă la Sfânta Liturghie și rostește cuvânt de învățătură.

6 iulie – primește pe P.C. Părinte Gheorghe Bruznican de la parohia Ohaba Forgaci;

- primește pe P.C. Părinte Grigore Marița de la parohia Ionel;

- primește pe P.C. Părinte Dan Oancea de la Miercurea Ciuc, împreună cu familia;

- primește pe domnul Flavius Pop din Arad.

7 iulie – primește pe domnul Petru Nicolae Furdui, primarul localității Berzasca, jud. Caraș-Severin;

- primește pe absolventul de Teologie Laurențiu Poșa, împreună cu viitoarea soție;

- primește pe domnul profesor Radu Motica din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte Nicolae Morar de la Facultatea de Teologie din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte protopop Bujor Păcurar de la Făget;

- primește pe P.Cuv. protos. Siluan Ionașcu de la schitul Măgureanu din București.

8 iulie – primește pe P.C. Părinte Gheorghe Bruznican de la parohia Ohaba Forgaci;

- participă la proba scrisă a examenului de licență pentru absolvenții Facultății de Teologie din Timișoara.

9 iulie – primește pe domnul prof. Vidu Bidilean din București;

- primește o delegație de la Episcopia Oradiei, condusă de P.C. Părinte consilier Cristian Rus;

- primește o delegație de la asociația *Avram Iancu* din Arad, condusă de domnul Spiridon Tofan;

- primește pe Nicolae Cismariu și Lenuța Stoleriu din Arad.

10 iulie – participă la proba orală a examenului de licență pentru absolvenții Facultății de Teologie din Timișoara, apoi la slujba Te Deumului, în cadrul căruia s-a depus jurământul teologilor și rostește un cuvânt de învățătură.

11 iulie – la vremea vecerniei, participă la debutul întrunirii pe țară a Oastei Domnului, la catedrala mitropolitană.

12 iulie – efectuează o vizită canonică la parohia Belinț, participă la Sfânta Liturghie și rostește cuvânt de învățătură.

13 iulie – primește pe P.Cuv. Părinte Zotic Lonele de la schitul Adâncata, jud. Constanța;

- primește pe P.C. Părinte Ștefan Mareniuc de la parohia Stamora Română;

- primește pe doamna Rodica Cojan, directoarea Cantinei de ajutor social a Primăriei Timișoara;

- efectuează vizite la parohii din cuprinsul protopopiatului Lugoj.

14 iulie – primește pe P.C. Părinte Irinel Dinu de la parohia Văliug, județul Caraș-Severin.

15 iulie – participă la Săcălaz la inaugurarea unei întreprinderi de tip unitate protejată autorizată, în sprijinul persoanelor cu dizabilități intelectuale și persoanelor din grupuri vulnerabile, înființată de către Fundația "Pentru voi".

17 iulie – primește pe P.C. Părinte Teodor Cocan de la parohia Sănandrei Colonie;

- primește pe P.C. Părinte Traian Debucean de la parohia Chișoda.

19 iulie – participă la Sfânta Liturghie la biserica parohiei Sănandrei Colonie și rostește cuvânt de învățătură.

20 iulie – săvârșește Sfânta Liturghie la mănăstirea Românești, cu prilejul hramului Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul, apoi sfințirea apei la izvorul din incintă și o slujbă de pomenire pentru cei adormiți, în cimitirul mănăstirii. Rostește și un cuvânt de învățătură.

21 iulie – primește pe domnul Nicolae Slev, comandantul Jandarmeriei;

- primește pe domnul col. Alexandru Sârc de la Jandarmeria Mobilă Timiș;

- primește pe P.C. Părinte Ilie Albiciuc de la Protopopiatul ortodox ucrainean din Lugoj;

- primește pe P.C. Părinte Vasile Cuc de la parohia Timișoara Zona Tipografilor;

- primește pe domnul Ioan Savu, însoțit de maestrul Ilie Ștefan din Timișoara.

22 iulie – primește pe teologul Tiberiu Gherasim, împreună cu viitoarea soție Adriana Onofrei;

- primește pe P.C. Părinte Ștefan Mareniciu de la parohia Stamora Română.

23 iulie – primește pe domnul Ioan Savu din Timișoara;

- primește pe P.C. Părinte Marcel Nicolae de la parohia Arad Micălaca, împreună cu familia.

24 iulie – prezidează ședința Consiliului Eparhial;

- primește pe P.C. Părinte protopop Ilie Albiciuc de la Protopopiatul ortodox ucrainean din Lugoj.

26 iulie – săvârșește Sfânta Liturghie la biserica ortodoxă ucraineană din Lugoj și rostește cuvânt de învățătură;

- participă la biserica parohiei Timișoara-Iosefin la un amplu eveniment cultural și duhovnicesc, ce a adus în atenție lucrarea *Icoane vii ale spiritualității românești*, scrisă de P.C. Părinte vicar eparhial dr. Ionel Popescu.

28 iulie – primește pe P.C. Părinte Emil Paven de la parohia Recaș I;

- primește pe domnul prof. Ionuț Mura de la Colegiul *Carmen Sylva* din Timișoara, împreună cu soția;

- primește pe P.C. Părinte Ioan Mircea Ghitea de la Oradea.

29 iulie – primește pe P.C. Părinte protopop Ioan Bude de la protopopiatul Timișoara I, împreună cu domnul ing. Mircea Morariu.

30 iulie – primește pe P.C. Părinte Cristian Tomescu de la parohia Timișoara Fabric Est, împreună cu soția;

- primește pe P.C. Părinte Claudiu Munteanu de la Colegiul Bănățean din Timișoara, împreună cu soția;

- primește pe doamna Cornelia Olteanu din Miercurea Ciuc.

1 august – primește pe Eminența Sa Arhiepiscopul Onorific de Köln Cardinalul Ioachim Meisner, însoțit de Preasfințitul Episcop Martin Roos al Episcopiei romano-catolice de Timișoara.

2 august – participă la momentul resfințirii basilicii romano-catolice Maria Radna din județul Arad.

3 august – primește pe domnul Florin Eleneș din Montreal – Canada;

- primește pe domnul col. Nicolae Slev, șeful Jandarmeriei Timiș;

- primește pe domnul Octavian Mazilu, managerul Spitalului municipal din Timișoara;

- primește pe doamna Liliana Buge, inginer constructor;

- primește pe domnul Leo van Doesburg, Director pentru Afaceri Europene la Mișcarea Politică Creștină Europeană, însoțit de domnișoara dr. Violeta Radosav din Timișoara.

4 august – efectuează o vizită la Spitalul Militar din Timișoara;

- vizitează parohiile Tomnatic, Timișoara Zona Steaua și Timișoara Cetate.

5 august – primește pe P.C. Părinte protopop Ioan Cerbu de la protopopiatul Lugoj, împreună cu P.C. Părinte pensionar Petru Dărăbanțu din Babșa;

- primește pe P.C. Părinte protopop Bujor Păcurar de la Făget.

6 august – săvârșește Sfânta Liturghie la mănăstirea Săraca, cu prilejul hramului Schimbarea la Față a Domnului, împreună cu Preasfințitul Episcop-vicar Paisie Lugojanul și alți slujitori. Rostește cuvânt de învățătură.

7 august – se deplasează la Făget, unde sfințește crucea de pe turla noii biserici a parohiei Făget I.

8 august – vizitează parohia Recaș I.

9 august – participă la Sfânta Liturghie la catedrala mitropolitană și rostește cuvânt de învățătură;

- vizitează parohiile Ohaba Română, Dubești, Cladova, Bethausen și Lugoj Dealul Viilor.

10 august – primește pe doamna Simina Laicu de la Parlamentul Europei;

- primește pe doamna Vergina Popescu, inspector șef la Inspectoratul Județean în construcții Timiș;

- vizitează parohiile Percosova, Gherman, Tomnatic și Sănnicolau Mare.

11 august – primește pe P.C. Părinte pensionar Vasile Bica din Timișoara;

- primește pe doamna Cornelia Blaga din Miercurea Ciuc;

- primește pe P.C. Părinte Ioan Vasile Cheregi de la Spitalul de Neuropsihiatrie din Jebel;

- primește pe teologul Damian Griguța din Timișoara.
12 august – primește pe P.Cuv. Părinte Varlaam Almăjanu, starețul mănăstirii Partoș;
 - primește pe P.C. Părinte Valeriu Radu Reja de la parohia Biled;
 - vizitează parohia Stamora Moravița.
13 august – primește pe domnul Ioan Savu din Timișoara;
 - primește pe teologul Bogdan Ionuț din Timișoara;
 - primește pe P.C. Părinte pensionar Ioan Drăgan din Timișoara;
 - primește pe P.C. Părinte Ioan Rujoni de la parohia Timișoara Fabric Vest;
 - primește pe domnul Ciprian Boroată din Drobeta Turnu Severin;
 - primește pe teologul Cosmin Chirilă din Ianova.
14 august - sfințește crucea de pe turla noii biserici a parohiei Timișoara Ciarda Roșie, împreună cu mai mulți slujitori și rostește un cuvânt ocazional.

15 august – săvârșește Sfânta Liturghie la biserica *Adormirea Maicii Domnului* din Lugoj, cu prilejul hramului și rostește cuvânt de învățătură.

16 august – vizitează parohia Dolaț.
17 august – vizitează parohia Tomnatic.
18 august – primește pe teologul Sebastian Petrescu, împreună cu soția;
 - vizitează parohia Jimbolia.
19 august – primește pe domnul căpitan Ovidiu Gârbovicean de la Forțele Aeriene;

- vizitează parohiile Teremia Mică, Teremia Mare, Moravița și Cebza.

20 august – vizitează parohiile Lugoj Dealul Viilor și Victor Vlad Delamarina.

21 august – vizitează parohia Tomnatic;
 - primește pe domnul director Tiberiu Ciobanu, de la Liceul Vlad Țepeș din Timișoara.

22 august – efectuează o vizită pastorală în Episcopia ortodoxă română din Ungaria, la invitația Preasfințitului Episcop Siluan.

23 august – este prezent în parohia Jaca din cadrul Episcopiei ortodoxe române din Ungaria, alături de Preasfințitul Părinte Sofronie, Episcopul Oradiei și Preasfințitul Părinte Siluan, săvârșind Sfânta Liturghie și slujba de resfințire a sfântului lăcaș de aici, trecut recent printr-un amplu proces de restaurare cu sprijinul financiar din partea statului român și a celui maghiar.

26 august – primește pe teologul Dan Păștilă din Timișoara.

27 august – vizitează parohiile Cebza și Cenad.

29 august – săvârșește Sfânta Liturghie la mănăstirea Timișeni, cu prilejul hramului Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul și rostește cuvânt de învățătură.

30 august – săvârșește Sfânta Liturghie la biserica ortodoxă ucraineană din Timișoara, cu prilejul hramului - *Adormirea Maicii Domnului* pe stil vechi (28 august).

1 septembrie – primește pe domnul Marius Scorșanu, doctorand în Tesalonic – Grecia;
 - primește pe P.C. Părinte Radu Meșter de la parohia Alioș;

- primește pe doamna Adina Babescu din Timișoara;
- primește pe domnul prof. Ionuț Mura de la Colegiul *Carmen Sylva* din Timișoara.

2 septembrie – primește pe P.C. Părinte protopop Gheorghe Sutac de la Sânnicolau Mare;

- primește pe P.C. Părinte Mihai Iustin Ierima de la parohia Cenei.

6-8 septembrie - participă la congresul internațional cu tema "Pacea este întotdeauna posibilă - Religii și culturi în dialog", desfășurat în capitala Albaniei, la Tirana.

13 septembrie – participă la Sfânta Liturghie la biserica parohiei Stămora Română, rostind cuvânt de învățătură și hirotiesind întru duhovnic pe P.C. Părinte paroh Ștefan Mareniciu;

- participă la sinagoga din Timișoara la sărbătoarea Anului Nou evreiesc, eveniment organizat de Comunitatea evreilor;

- săvârșește litia la mănăstirea Partoș, împreună cu mai mulți slujitori și rostește cuvânt de învățătură.

14 septembrie – de praznicul Înălțării Sfintei Cruci participă la Sfânta Liturghie la mănăstirea Morisena și rostește cuvânt de învățătură;

- participă la vecernia cu litie săvârșită în catedrală de Preasfințitul Episcop-vicar Paisie Lugojanul, apoi la procesiunea cu moaștele Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș.

15 septembrie – săvârșește Sfânta Liturghie la catedrala mitropolitană împreună cu Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei al Aradului, Preasfințitul Episcop Siluan de la Gyula, Preasfințitul Episcop Daniil de la Vârșeț și

Preasfințitul Episcop-vicar Paisie Lugojanul, cu prilejul celui de al doilea hram al sfântului Iocaș.

16 septembrie – participă la cea de a doua sesiune a examenului de licență de la Facultatea de Teologie din Timișoara;

- primește pe Preasfinția Sa Episcopul Martin Roos al Episcopiei romano-catolice de Timișoara;

- primește pe P.Cuv. Părinți Marian Marinescu și Ilie Nistor din Episcopia Alexandriei și Teleormanului;

- primește pe doamna profesoară Ileana Silveanu din Timișoara;

- primește pe doamna Anuța Pop din Timișoara.

17 septembrie – primește pe doamna Otilia Halunga de la agenția de presă Agerpress;

- primește pe doamna Raluca Silaghi, de la televiziunea Europa Nova din Timișoara, împreună cu P.C. Părinte Ștefan Marcu de la parohia Timișoara Aeroport;

- primește pe P.C. Părinte Constantin Train de la Caransebeș;

- primește pe P.C. Părinte Vasile Suciuc de la parohia Giarmata Vii;

- primește pe familia Trăilă din Miercurea Ciuc;

- primește pe domnul Victor Enache din Dudeștii Noi.

18 septembrie – primește pe doamna prof. Ileana Silveanu din Timișoara.

19 septembrie – participă la consfătuirea profesoriilor de Religie din județul Timiș, în sala festivă a Centrului eparhial.

20 septembrie – efectuează o vizită pastorală la parohia Dubești, protopopiatul Făget, participând la Sfânta Liturghie și rostind cuvânt de învățătură.